
Regulacje prawne dotyczące pojazdów usuwanych z drogi zawarte są obecnie w art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.).

Pojazd jest usuwany z drogi – w przypadkach zestawionych w tabeli znajdującej się na końcu niniejszego tekstu – przez jednostkę wyznaczoną przez starostę (art. 130a ust. 5a). Pojazd jest umieszczany na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie (art. 130a ust. 5c), przy czym wysokość tych opłat jest ustalana przez radę powiatu (art. 130a ust. 6). W dniu 21 sierpnia 2011 roku wejdzie w życie nowelizacja Prawa o ruchu drogowym ustalająca maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat – przykładowo za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5t będzie można pobrać nie więcej niż 440 zł, zaś za każdą dobę jego przechowywania – 33 zł. Porównanie z cenami ogólnodostępnych parkingów strzeżonych w centrach miast pokazuje, że są to stawki nie niższe niż rzeczywiste koszty jakie będzie należało ponieść.

Do odebrania pojazdu zobowiązany jest – co do zasady – właściciel pojazdu. Jeśli jednak w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego – osoba ta jest odpowiedzialna za odbiór pojazdu na równi z właścicielem. Osoby te są powiadamiane przez starostę o obowiązku odebrania pojazdu; powiadomienie zawiera wskazanie skutków nieodebrania pojazdu w przepisany prawem terminie. Właściciel (osoba uprawniona) ma 3 miesiące od usunięcia pojazdu na jego odebranie. Odbiór pojazdu może nastąpić wyłącznie po uiszczeniu należnych opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu.

Po bezskutecznym upływie wymienionego wyżej trzymiesięcznego terminu pojazd usunięty z drogi w sytuacjach innych niż związanych z prowadzeniem akcji ratowniczej podlega przypadkowi na rzecz powiatu. Orzeczenia przypadku dokonuje sąd na wniosek starosty, przy czym wniosek do sądu nie może być zgłoszony wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia. Oznacza to, że o ile tylko powiadomienie zostaje wysłane nie później niż 2 miesiące od usunięcia pojazdu z drogi, regulacja ta nie wydłuża czasu pozostawiania pojazdu na parkingu strzeżonym.

W sytuacji, gdy nie udało się ustalić właściciela lub osoby uprawnionej do odbioru pojazdu wniosek o orzeczenie przypadku pojazdu można zostać złożony w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu – o ile dołożono należytej staranności przy poszukiwaniu właściciela.

Sprawa dotycząca przypadku pojazdu toczy się przed sądem właściwym dla miejsca, z którego usunięto pojazd w postępowaniu nieprocesowym na posiedzeniu niejawnym (chyba że sąd postanowi przeprowadzić rozprawę). Sąd w ramach postępowania stwierdza, czy spełnione zostały wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przypadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru dołożono należytej staranności. Przepisy stwierdzają, iż wykonania orzeczenia o przypadku dokonuje starosta. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Nie jest jasne ratio tego rozwiązania – z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia o przypadku, starosta będzie bowiem działał jako organ wykonawczy powiatu na podstawie uprawnień właścicielskich. Nie będzie tu raczej miejsca na stosowanie przepisów dotyczących egzekucji administracyjnej, gdyż przedmiot przypadku znajduje się w dyspozycji podmiotu trzeciego, a nie byłego właściciela i trudno spodziewać się konieczności stosowania przymusu.

Koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydanie dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: poniedziałek, 03, styczeń 2011 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 4274

---

będąca właścicielem (osobą uprawnioną) w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. Oznacza to, że niezależnie od utraty pojazdu, właściciel jest obowiązany pokryć koszty, które zaistniały do chwili przepadku pojazdu na rzecz powiatu. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta. Termin płatności należności ustalonych decyzją wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepisy prawa przewidują pewne wyjątki od zasady pokrywania kosztów – nie można ich bowiem żądać po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia sądu o przepadku pojazdu, ani egzekwować po 5 lat od doręczenia ostatecznej decyzji. Powiat będą obciążać koszty powstałe po stwierdzeniu przepadku pojazdu na jego rzecz. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż koszty te mogą być zminimalizowane, chociażby poprzez obserwację, że po stwierdzeniu przepadku pojazd nie musi już być przechowywany na parkingu strzeżonym.